

РЕКУРСІЯ - ОЦЕ ЯКРАЗ ВОНО!

Від полюса й до полюса,
Планетою від краю аж до краю,
В селі чи в мегаполісі,
Мюнхаузен – брехун, всі добре знають.

Тепер не математик я,
А так собі, лиш корчу віршомаза,
Не потягнув на солов'я,
На кого й не придумаєш відразу.

Але осмілюся сказати:
– Мюнхаузен не бреше – фантазує,
Цікавість треба втамувати,
Слухач завжди фантазію відчує.

Як за парик – відомий факт,
Мюнхаузен себе тягнув з болота –
Це ж символічний артефакт,
Не забруднилась навіть позолота.

Рекурсія – оце воно
(Тамара з інституту пам'ятає),
Підеш із париком на дно
За нього сам себе ж і витягаєш!

І я щодня себе тягну

З трясовинти життєвої за вуха,
Буває, хочеться пірнуть,
Та жаль старого капелюха!

А це вже не фантазія,
Матерія енергією пахне!
Урочиста okazія,
Так здивуватись можна, що аж ахнеш!

Дата написання вірша: 2022-08-04